

da je slišal natanko, kako govori, kakšne pregovore ima, kake običaje in prazne vere, kakšne pesmi prepeva i. dr., in tretjič je imel vedno železno pridnost. Vzgleđ nam je dal!

Tako orje vrli naš rojak na ptujem — že petdeseto leto na književnem polju slovenskem.

Tudi je kot predsednik podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju velik dobrotnik velikošolske mladine. Izmed šestorice, opisane v „Jezičniku“ l. 1891., je pobrala nemila smrt že tri; da bi nam on živel in deloval še mnogo, mnogo let, v to mu pomozí Bog!

Bratje, zapojmo!

Bratje, zapojmo s krepkimi glasi
Žalosten ali vesel napev!
Dviga, tolaži v vsakem nas časi
Prsij čutečih krilati odmev.
Petju je dana sladka oblast.

Ko smo v mladosti plavali zlati,
V mehko smo zibel legli na noč,
Pesem zapela lepo je mati,
V sèn zazibala nas tiho pojoč.
Petju je dana nežna oblast.

Pesem popeva borna sirota,
Da si tolaži duševno bol,
Pesem življenja lajša ji pota,
Tožno popeva, joka na pol.
Petju je dana mila oblast.

Hodi iz doma slepec do doma
Gosli od javorja v roci drži,
Zdušno zapoje, kamor priroma,
Pesem junaška neti ljudi.
Petju je dana krepka oblast.

Pevajmo torej v brátovskem krogu,
Dvigaj nas pesem, zvéni nam v slast!
Pesem je ljuba samemu Bogu,
Rodu vzvišuje vsakemu čast.
Petju je dana višja oblast.

Glasno pastir na travniku poje,
Ptica ga spremlja, vonja mu cvet.
S krono ne menja radosti svoje,
Pesem življenje, travnik mu svet.
Petju je dana čista oblast.

Pesem zveni na toplem zapečku,
Vnuku jo poje mož sivolas.
Duša topi se nežnemu dečku,
V dedov zamaknjen bajni je glas.
Petju je dana čarna oblast.

Kadar teló se v zémľjo preséli,
Trudno od pota, temnih skrbij,
Pesem nam bodo zadnjo zapeli,
Grob zapustili sólznih očij.
Petju je dana žalna oblast.

Pesem nas spremlja v zemskem življenji,
Vanjo izlivamo radost, bolest,
V upanji, strahu, veselji, trpljenji
Pesmi odmev ostane nam zvest.
Petju je dana stalna oblast.

Anton Medved.

Denašnji svet.

Denašnji svet je misli té:
Čemú nam treba novih stvorov!
Živímo se od starih vzorov.
Saj glava je velika že,
Kdor ume vélike glavé.

Anton Medved.

Svét.

Krasán je svét in omamljiv,
Odsvita v njem se tajen čar.
A naj bo še tako vabljiv,
Verúj prijatelj mu nikar!

Podaja kupo ti slasti,
Izpiti jo želi srcé,
Čarobno zunaj se blesti —
A v njej se skriva smrt, gorjé!

Milenko.